

3. Iszonyú magyar honvágyam van

Erzsébet királyné minden lehető alkalommal nyilvánította a magyarok iránti szeretetét, s hibátlanul megtanulta a nyelvünket. Az első Habsburg volt, aki fényes udvart tartott – még ha a vadászati idényben is – hazánkban. „Megtanulta a magyar nemzet történetét, a magyar nyelvet, és megszerette magát a nemzetet. Ezáltal lett az ország őrangyala, aki áldásosan működött a király és a nemzet kibékítésében, és ezért az emléke örökké élni fog a magyarok szívében” – írta Türr István, Garibaldi egykori legendás tábornoka az Erzsébet királyné emlékének szentelt albumba, amelybe a magyar nemzet legjelesebb képviselői jegyezték vele együtt rajongó sorokat a nemzet „védőangyaláról”, az „új Szent Erzsébetéről”.

Erzsébet megkülönböztetett érdeklődését Magyarország iránt Majláth János gróf keltette fel 1853-ban, amikor a császári menyasszonyt az osztrák birodalom népeinek történelmére tanította. Majláth császárhű, konzervatív történész volt (hogyan is kerülhetett volna más az ifjú leányka mellé?), s ilyen értelemben oktatta tanítványát is. De a fiatal leány képzeletét felgyújtotta a temperamentumos, szilaj magyarság vadregényes, örökös harcokkal teli történelme.

A szabadságharc leverése után Európában sok romantikus ifjú lelkesedett az önkénnyel, túlerővel bátran szembeszálló, szabadságszerető kis népért. Erzsébet esetében ez az érzés eleinte ambivalens lehetett – hiszen a szeretett vőlegény elleni lázadókról volt szó. Később azonban az anyósával, Zsófiával mindjobban elmélyülő konfliktus erősíthette együttérzését – a magyarelles, konzervatív udvari kamarilla élén ugyanis Zsófia állt.

1857-ben, amikor Ferenc Józseffel együtt először látogatott Magyarországra, már megelőzte a híre. Tudták róla, hogy szimpatizál a magyarokkal. Útján mindenütt kitörő lelkesedéssel fogadták, de nem csupán elbűvölő egyénisége miatt: abban bíztak, hogy segíteni fogja az országot. Ez a lelkesedés fokozódott, amikor a pesti polgárbálon Erzsébet piros rózsás, zöld leveles mintájú fehér ruhában jelent meg, mint egy igazi honleány.

Erzsébet először Rudolf magyar dajkájától tanult meg néhány szót magyarul, majd Madeirán a jóképű Hunyadi Imre gróf és húga, Lili taníttatta. Amikor 1863-ban elhatározta, hogy nyelvtanárt fogad és komolyan kezd magyarul tanulni, mindenki lebeszélte: ez egy nagyon nehéz nyelv, és neki nincs is tehetsége a tanuláshoz, hiszen a cseh nyelvvel sem tudott megbirkózni. Egy év múlva Ferenc József csodálkozva állapította meg, hogy felesége bámulatosan gyorsan halad a nyelvtanulásban.

/F. Dózsa Katalin: Iszonyú magyar honvágyam van c. cikke alapján/